

Men hvordan kommer vi ud af den situation? Enhedslisten havde, som jeg har refereret, en lang række punkter, hvor vi var uenige i forslaget, men vi har fra starten sagt, at kan vi finde en løsning på det ene spørgsmål, der handler om at forhindre, at de skal sidde i 8 år i usikkerhed, er vi villige til et kompromis. Den kompromisvilje er en fremstrakt hånd, og så må udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling vise, om regeringen er villig til at tage imod den.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Så vidt jeg kan høre, er alle, der har udtalt sig om denne sag i dag, enige om, at det er urimeligt og uanstændigt, at de mennesker, lovforslaget omhandler, altså serberne, skal fortsætte med at sidde i en flygtningelejr. Det synspunkt er Det Konservative Folkeparti og jeg selv også enige i, og det har vi sagt tidligere.

Men når vi kan konstatere, at alle er enige i, at de ikke burde sidde i lejrene, vil jeg godt sige, at hvis de skal blive siddende i lejrene, er det altså ikke hverken Enhedslistens eller Fremskridtspartiets eller Det Konservative Folkepartis ansvar, men regeringens ansvar. Regeringen har jo haft muligheder nok for at lave en lov, som giver mulighed for, at disse mennesker kommer ud af lejrene. Man kan følge den model, hr. Søren Søndergaard har anbefalet, man kan følge den model, Det Konservative Folkeparti har anbefalet, eller man kan følge den model, hr. Tom Behnke har anbefalet. Men sagen er, at regeringen har lagt sig fast på ét og kun ét forslag og ikke vil rokke sig, hverken til højre eller til venstre.

Jeg vil godt slutte med at slå fast: Vi ønsker, at de mennesker skal kunne komme ud af lejrene, men vi ønsker også at fastholde, at den dag, det er muligt for dem at vende tilbage til Serbien, skal de tilbage til Serbien.

Så flertallet er let at finde, hvis det er det, man vil, og det er så op til regeringspartierne. Det er altså regeringspartierne, der har ansvaret, hvis flygtningene ikke kommer ud af lejrene.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Debatten afslører jo med ret stor klarhed, at det er en rimelig god idé at sende forslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Derfor vil jeg indskrænke mig til en eneste bemærkning, og det er til hr. Søren Søndergaard, som flere gange under debatten og i

øvrigt også gentagne gange i den offentlige debat, der har været om forløbet, har sagt: Det, som vi først og fremmest er harmfulde over, er, at disse mennesker ikke har fået asyl.

Det er også blevet gentaget her i dag, og så er jeg nødt til at minde om, at det danske asylsystem bygger på, at der er nogle uafhængige myndigheder, som efter meget grundig behandling, og efter at to instanser har været inde i billedet, tager stilling til, om der er grund til at give asyl eller ej, og derfor er den bebrejdelse, som man retter mod regeringen, fordi der ikke er givet asyl i disse tilfælde, principielt forkert, medmindre det er sådan, at man ønsker, at det skal være en politisk beslutning at give asyl.

Og så vil jeg minde hr. Søren Søndergaard om, at det også er alt for løst et udtryk, at der ikke er nogen, der har fået asyl. Den sidste oplysning, jeg har, går ud på, at omkring 20 pct. af de serbiske asylansøgere rent faktisk har fået asyl, og det er først og fremmest folk, der har været desertører og militærnægtere, og som har været det i forbindelse med mobiliseringsperioden.

Derfor drejer denne debat sig naturligvis også om, hvorvidt man overhovedet vil respektere den arbejdsdeling, der er mellem det politiske system og de uafhængige asylmyndigheder.

Men jeg synes som sagt, at det er en god idé, at sagen går tilbage til fornyet udvalgsbehandling og debat.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er ikke korrekt, at vi mener, at serbiske desertører burde have haft asyl. Det er fuldstændig forkert, at det er det, der forhindrer, at vi får en løsning i denne her sag.

Vi har ikke stillet nogen forslag om og er heller ikke kommet med nogen antydninger af, at Folketinget skulle vedtage, at de skulle have asyl. Vi har bare foreslået én eneste ting, nemlig at de ikke skal sidde i 8 år og vente på at få permanent opholdstilladelse i Danmark. Det er det eneste, vi har spillet ud med, og det er det eneste, vi har bedt om.

Og hr. Helge Adam Møller har fuldstændig ret: Det er ene og alene op til regeringen at finde ud af at få et flertal for at få disse personer ud af lejrene. Man kan få et flertal til højre, eller man kan få et flertal til venstre, og man kan også lade være med at gøre noget, men så kan man ikke give os andre skylden for, at der ikke kommer en løsning.